

MINIKATECHEZE MIMO LITURGICKÝ PROSTOR

0 - 10 let, předškolní věk, mladší školní věk, 1. stupeň ZŠ 1. - 4. třída

25. neděle v mezidobí cyklus B

Ježíš a jeho učedníci procházeli Galilejí, ale on nechtěl, aby o tom někdo věděl. Poučoval totiž své učedníky a říkal jim: „Syn člověka bude vydán lidem do rukou a zabijí ho, ale za tři dni po své smrti vstane.“ Oni však té řeči nerozuměli, ale báli se ho zeptat. Potom přišli do Kafarna. Když byl v domě, zeptal se jich: „O čem jste cestou rozmlouvali?“ Oni mlčeli, protože cestou mezi sebou rozmlouvali o tom, kdo z nich je největší. Ježíš se posadil, zavolal si svých Dvanáct a řekl jim: „Kdo chce být první, ať je ze všech poslední a služebníkem všech.“ Pak vzal dítě, postavil ho před ně, objal ho a řekl jim: „Kdo přijme jedno z takových dětí kvůli mně, mne přijímá; a kdo mne přijme, nepřijímá mne, ale toho, který mě poslal.“ (Mk 9,30-37)

Pomůcky: Pracovní list z Kanán – Katecheze na neděli a modlitba dětí z PMDD

Milé děti, v dnešním evangeliu se mluví o vás. Všimli jste si? *(nechte reagovat děti)* Pán Ježíš postavil před učedníky dítě a řekl, že přijímat takové dítě je jako přijímat Jeho a toho, který ho poslal, tedy Boha Otce. Jaké jsou vlastně děti? Děti si umí hrát, smát se, nedělají si starosti a ve všem spoléhají na toho, kdo je miluje. To znamená na své rodiče. Souhlasíte se mnou? *(nechte reagovat děti)* Ano, mnoho dětí to tak má, že si mohou hrát, chodit do školky, do školy, na kroužky a nic je neohrožuje. Ale jsou také na této planetě děti, které tak radostně žít nemohou. Žijí třeba v oblastech, kde je ohrožují války, hlad nebo dokonce neláska od vlastních rodičů. Pán Ježíš si pro příklad lásky k druhému člověku před učedníky vybírá právě dítě, které potřebuje, aby o něj (stejně jako o všechny děti na světě) někdo pečoval. Mohl použít i jiný příklad. Pravděpodobně by se nějaký chudý dospělý člověk také v Ježíšově okolí našel, který by posloužil za příklad bratrské lásky k bližnímu. Jenže od dospělého člověka, který potřebuje pomoc druhého, často očekáváme, že nám bude za naši pomoc vděčný, že začne např. pracovat a naší štědrost nám odplatí. Dítě nemůže odplácet svou prací. Je o něj třeba pečovat vytrvale a dlouho, dokud nevyroste a nedokáže se o sebe postarat samo. Takže příklad lásky k dítěti je příklad lásky, která je dlouhodobá, která vyžaduje vytrvalost a sebezapření. A co my s tím? Můžete vy si vybrat nějaké dítě a takto o něj pečovat? Samozřejmě, že ne, vždyť sami jste ještě děti. Přesto si z toho můžete vzít příklad. Když třeba ve školce nebo ve škole máte někoho, kdo je vám protivný, koho třeba nemáte v oblibě, vzpomeňte si na Ježíše, který chtěl, abychom milovali především ty, kteří to nejvíce potřebují. Není to třeba právě ten „protiva“ se kterým nikdo nechce kamarádit? Nemohu se Ježíši podobat, když zrovna já se budu vytrvale snažit, takého človíčka přijímat do naší hry? Zkuste být vynalézaví a hledat způsoby, jak mít rád opravdu všechny a zvláště ty, kteří tu pomoc hodně potřebují. A také nezapomínejte na všechny děti ve světě, které něco trápí. Můžeme se za ně modlit nebo spolu s rodiči vymyslet něco, co by jim pomohlo. Třeba vás inspiruje web missio.cz, kde je hodně nápadů. *(rozdejte dětem modlitbu PMDD)*

A nyní si můžete dodělat pracovní list z Kanán - Katecheze na neděli. Je v něm mnoho malých zvířátek. Najdete je? *(rozdejte dětem pracovní list)*